

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

jeg anbefale Lovforslagene til en hurtig og velvillig Behandling i det høje Folketing.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Forlængelse af midlertidig Lov Nr. 284 af 16. Juni 1945 om Ændringer i og Tillæg til Lov Nr. 123 af 8. Juni 1912 om Værnepligt med senere Ændringer, jfr. Lov Nr. 640 af 30. December 1946.

Valgt blev: *Poul Hansen (Kalundborg), Victor Gram, Poul Hansen (Svendborg), Hauberg, Frode Jakobsen, Mørk, From, Harald Petersen, Arnth Jensen, Hans Conrad Koefoed, Ølgaard, Carsten Raft, Bartholdy, Skytte og Martin Nielsen.*

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Første Behandling af Forslag til Lov om midlertidig Omsætningsafgift af Pelsvarer og Pelsskind.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3059; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 290).

Formanden: Denne Sag kan kun med Tingets Samtykke behandles i dette Møde, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Gustav Pedersen: Det foreliggende Lovforslag burde egentlig behandles sammen med de andre Forslag om forskellige Indtægtslove, dels gennem direkte Skat og dels gennem Forlængelse af hidtil gældende Afgiftslove. Ifølge Sagens Natur maa dette Lovforslag imidlertid behandles ekstraordinært hurtigt, alene af den Grund, at det Forbud mod Salg af Pelsvarer, der har fundet Sted, jo maa gøres saa kortvarigt, som det overhovedet er muligt. Derfor er det ogsaa naturligt, at man fremskynder Behandlingen, og jeg vil da gøre nogle Bemærkninger om selve Lovforslaget,

men jeg vil gerne inden disse Bemærkninger gøre opmærksom paa, at det, de forskellige Indtægtslove tilsigter, i første Række er at sikre, at der ikke bliver Underskud paa indeværende Regnskabsaars Statsregnskab. Jeg tror, at man i alle Kredse er enig om, at hvis det overhovedet skal lykkes at holde Landets Økonomi paa ret Køl, saa maa det i hvert Fald sikres, at der ikke i selve Statens Finanser skabes et Underskud, der kan faa Indflydelse paa mange andre økonomiske Forhold. Derfor maa man, hvor strengt det end bliver — og der er vel ingen, der er i Tvivl om, at det bliver strengt —, sørge for i alle Tilfælde at holde Statsregnskabet Balance.

Hovedparten af de Indtægter, der i den Anledning foreslaas, tages imidlertid, eller søges taget, gennem de direkte Skatter. I Modsætning til de sidste Aar, hvor praktisk talt alle nye Indtægter var indirekte Skatter, er de Forslag, der nu foreligger fra den højtærede Finansministers Side, for mere end 90 pCt.s Vedkommende direkte Skatter. Naar Finansministeren ikke har ment til 100 pCt. at kunne faa de Indtægter, der er nødvendige, gennem de direkte Skatter, skyldes det forskellige Forhold, men i første Række det, at den Tid, der har været til Behandling af de Lovforslag, som nu foreligger, har været saa knap, at en virkelig omhyggelig Forberedelse praktisk talt ikke har kunnet finde Sted. Hvis det skal lykkes at indvinde de manglende Indtægter i de forløbne Maaneder, skal de nye Indtægtslove jo meget hurtigt gennemføres. Man har da maattet gaa den Vej at bygge paa det bestaaende baade med Henblik paa de direkte Skatter og med Henblik paa de gældende Afgiftslove. Jeg tror, jeg tør sige, at det næppe politisk vil være muligt at komme længere i hvert Fald i denne Omgang med direkte Skatter, end det nu er foreslaaet af den højtærede Finansminister. Det, han herefter mangler, maa han derfor søge andetsteds, og det kan vel ikke have undgaet hverken Medlemernes eller andres Opmærksomhed, at indirekte Skatteemner ikke er for Haanden i særlig stor Udstrækning. De mange Afgiftslove, der har været gennemført i de sidste Par Aar, har gennemtrawlet praktisk talt alle Afgiftsskatteobjekter. Derfor vil det heller ikke være tænkeligt, at der